

Tey ungu slept uppá fjall!

Í gjár var seinasti skúladagur hjá teimum mongu, sum hava gingið í 10. flokki. Summi fara víðari til hægri skúla, meðan onnur eru leidd og kedd av skúlanum og vilja tí heldur fara út í arbeiðslívið.

HETTA hendur um somu tíð, sum nógv verður tosað um krepputíðir. Skip verða lögð, virki stongja og arbeiðsloysið vindur uppá seg. Lítið og einki verður tó tosað um tey ungu og lagnu teirra í hesum krepputíðum! Er tað tí, at eingin hevur tíð at tosa um tey ella tímir ongin! Helst bæði tvey, men serliga man tað vera ein veruleiki í Føroyum, at tað verður ikki tosað um stöðuna og um komandi trupulleikar hjá teimum ungu, tí fólk rætt og slætt tíma ikki at geva sær far um tað. Og tá sagt verður fólk, so verður her fyrst og fremst hugsað um okkara politikarar. Hesir, ið áttu at gingið á odda í almenna orðaskiftinum, tíma so frægt sum at stiga fram alment og siga sína ærligu hugsan um, hvussu samfelagið skal fyrihalda seg til stöðuna hjá ungdomi okkara í dag. Ella er tað so galið, at teir hava onga meining um hetta álvarsmál, hava ongantíð roynt at gjørt sær eina meining!!!

TAD eru mong ung, sum í hesum døgum fara út í samfelagið úr 10. flokki. Fleiri teirra hava valt at fara víðari innan skúlagátt - á studentaskúla, HF, handilsskúla og annan skúla. Men efturspurningurin er vordin so stórur, at verri enn so øll, sum vilja fara henda vegin, sleppa inn. Tey mugu so til at hyggja sær eftir læruplássum ella vanligum arbeiði - saman við teimum mongu, sum longu hava gjørt av at kvitta við skúlan, nú 10. flokkur er lokin.

VIT vita tað, men eingin tosar um tað, at tað eru fá ella so gott sum eingi lærupláss til øll hesi ungu fólk, og vanligt arbeiði er so slettis ikki at finna. Tvs. at lagnan hjá einum hópi av ungum fólki er óviss. Og ein setir sær spurningin, um tað veruliga er so galið, at tey ungu verða noydd at ríma av landinum með alla!

NÚ er tað kanska ikki so sjáldsamt, at ung, sum fara úr 10. flokki, ikki vita, hvat tey skulu fyrirtaka sær restina av lívinum, men sum stöðan er í dag, tyktist sum mong av teimum her stoyta høvdið móti einum múri. Tey stara inn í myrkursins óvissu. Har fyrr var arbeiði, har læruplássini vóru í hópatali, har eingir trupulleikar vóru at koma inn á skúla, har er nú eiðasøt.

NÚ er summar í hondum, og tey ungu vilja sjálvandi sleppa at njóta frítíðina aftaná 10 ár á skúlabonki. Mong teirra hava tí heldur ikki givið sær far um tann veruleikan, sum biður

eftir teimum, tá sólin er farin í kav og heystið aftur nærkast. Fyrr var tað so, at tey tóku eitt sabattár, har tey tókust við okkurt fyrifallandi arbeiði. Nú er einki tilíkt longur, og tí er spurningurin bæði tey og vit øll eiga at seta: hvat kann gerast fyri at bøta um stöðuna!

TAD finnast sum vera man eingi hagtøl yvir, hvussu mong ung nú fara út í arbeiðsloysi ella ikki fara at sleppa inn á hægri skúla. Heldur ikki vita vit, hvussu mong lærupláss ella vanlig arbeiði finnast her á landi til hesi mongu ungu. Tað merkir, at vit í veruleikanum onga føling hava av, hvussu stöðan hjá ungdominum er, nú hann gevst við sítt 10. skúlaár, sum er eitt sera týðningarmikið vegamót hjá teimum ungu. Tá skulu tey fyrstu ferð sjálvi stínga út í kortið framtíð og harvið framtíðar lagnu sína.

SJÁLVANDI áttu bæði politikarar, skúlaumsiting og vinnulív alla tíðina at fylgt við, hvussu stöðan er hjá teimum ungu, sum skulu í hægri skúla ella út í vinnulívið. Aðrataðni hava tey vegleiðarar, har hava tey hagtøl og har vísa tey hesum týðningarmikla málinum: møguleikunum hjá teimum ungu aftaná 10. flokk, alstóran áhuga. Vit, tvs. serstakliga okkara politikarar, vísa eina syrgiliga líkasælu móttvegis øllum hesum problemstillinginum.

HVUSSU álvarslig stöðan er hjá hesum ungu og harvið samfelagnum øllum hoyrdu vit herfyri, tá leiðarin á

sosialu deildini í høvuðsstaðnum greiddi frá, at fleiri og fleiri komu til teirra at biðja um forsorgarhjálp, tí tey einki arbeiði, einki lærupláss ella skúlapláss høvdu. Og av hesum vóru tey flestu heilt ung, sum vóru farin úr skúlanum beinleiðis út í vinnuløysi. Tað má so sanniliga sigast at vera eitt óhugnaligt framtíðar perspektiv hetta land okkara hevur at bjóða ungdominum. At vita sær, at stórir partur av teimum ungu, sum í dag fara úr skúlanum, skulu leita sær inn á teir sosialu hjálparstovnamar at biðja um forsorgarhjálp, átti at givið okkum nakað at hugsa um.

NÓGV kann vera sagt og skrivað um stöðuna í Føroyum í dag, hví hon er so, hvør hevur ábyrgdina osfr. Tað er so lætt at geva hinum skyldina fyrir allar trupulleikamar. Og hetta er tað vit gera, serliga okkara politikarar. Í staðin fyrir at koma við ítøkilgum uppskotum, sum miðja ímóti at loysa trupulleikamar, so brúka teir tíð sína til at geva hvørjum øðrum skyldina "Góða mamma tað var ikki eg, dreingirnir teir fyrdi meg....." Teir kunnu siga, hvat teir vilja. Men eitt er so vist: okkara samfelag kann ikki, hvørki nú ella í framtíðini liva við, at okkara ungdomur verður sleptur uppá fjall.

AT búskaparligir trupulleikar eru atvoldin til, at lítið og einki arbeiði er at fáa er so eitt, og nakað, sum vit øll verða noydd at góðtaka, men harfyri verður ikki sagt, at vit skulu geva skarvin yvir. Men vit góðtaka

ikkí ta fullkomnu líkasælu, sum serliga føroyskir politikarar í dag vísa okkara ungdomi. Teir hava biðið fólkið velja seg at stýra hesum landi trygt inn í framtíðina. Hesum mugu teir taka fulla ábyrgd av. Brótið upp um armar og vísið hesum stóra parti av føroyingum størri áhuga og ans.

AT havast at teimum ungu fyrir dovinskap ol. er tykkum til lítlan sóma. Tað er í hvussu er ikki uppvaksandi ættarliðið av føroyingum, sum hevur ábyrgdina av tí stöðu, sum landið er í í dag. Tey ungu hava uppborið, at samfelag okkara, og tá serliga politikararnir, vísa teimum størri ans. Dagurin í gjár, tá tey ungu fóru úr 10. flokki, kundi kanska verið ein áminning til tykkum um at vísa hesum stóra og týðningarmikla bólkí av føroyingum størri ans.

jamú

